

ESCOLA: SALESIANS SANT BOI
NOM: LLUC GRIS
TÍTOL: "L'ESCOLA"

Hola, som la Hadra i jo, l'Akbar. Som de Kènia i tota la família vivim a plena sabana africana. El nostre germà gran, l'Abdul, va morir per culpa de la picada d'una serp quan anava a l'escola, volia ser metge, i sempre ens deia: -" Heu d'estudiar per poder ajudar als pares i poder treballar del que ens agradi i ens faci feliços".

A La meva germana i a mi, ens agrada moltíssim anar a l'escola i volem seguir el consell de l'Abdul per poder estudiar i ajudar als pares. Per això, ens arrisquem a anar pel mig de la sabana, ja que l'escola està molt lluny del nostre poblat. Un dia et pots trobar un lleó mort de fam, un altre dia un elefant empipat o, fins i tot, un hipopòtam amb ganes de gresca i ja pots córrer.

Quan arribem a l'escola sempre xerro amb la meva professora i amb els meus amics perquè tinc molta bona relació amb tots i totes, som com una família. La meva germana, però, no en té tanta, li costa fer amics i xerrar amb la gent, sempre diu que s'entén millor amb els ocells. Sempre arribem que ja han començat la classe i ens toca matemàtiques. És la meva assignatura preferida.

En tota l'escola hi ha uns deu nens i nenes. L'Adia, l'Adla, l'Aman, la meva germana i jo sempre anem junts i fem molta pinya. L'Aman sempre m'està dient que li digui les respostes dels problemes i jo no li vull dir perquè vull que les pensi tot sol i sempre s'enfada i no em parla durant una bona estona, després s'oblida i ja tornem a ser amics.

A l'escola em sento segur, és un lloc on puc estar tranquil, aprenc i puc parlar de les meves coses. A casa, la mare està sempre ocupada i el pare no arriba fins a la nit i

ESCOLA:

NOM:

TÍTOL:

no parlem gaire. L'Adla és la meva millor amiga del món, però m'ha dit que té por perquè el seu pare està a la guerra. Jo sempre li dic que tornarà, però no em vol creure. L'Adia és una pesada de campionat, sempre vol fer-nos petons i abraçades.

L'Adla és musulmana, com l'Adia i jo, però, l'Aman diu que és ateu. Creu que tots som uns cap de suro per creure que existeixen els deus. L' Adia algun cop s'ha rigut d'ell i sovint estan barallats. Però després es respecten les diferències. Això és el que ens ensenya la mostra mestra.

L'endemà, quan anàvem a anar a l'escola, el nostre pare, ens diu que no podem anar a l'escola perquè les bicicletes s'han trencat. L'únic lloc on podria estar tranquil i amb els meus amics, ha marxat com el vent per la finestra. Però no em rendiré fins que pugui anar a l'escola.

Molt decidit, vaig a buscar coses per arreglar la bicicleta i quan ho tinc tot intento muntar-la, però de seguida veig que no podria tot sol. No sabia què fer, quan podria tornar a l'escola?, pensava. De sobte, van aparèixer els meus amics de l'escola a ajudar-me. Sabien que si la meva germana i jo no havíem anat a l'escola era perquè teníem problemes i venien a donar un cop de mà. Això em demostra que l'escola no només és un lloc per estudiar i jugar. És un lloc perfecte per fer bons amics i amigues de veritat.

Estiu i Tardor